

12 Ιουνίου 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Χ' ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΟΔΥΣΣΕΩΣ & ΑΛΛΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5450-5453).

5 Ποινή — Κυβεία κατά παράβαση των άρθρων 2, 4, 14 και 15 του Περί Οίκων Στοιχημάτων, Οίκων Κυβείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας, Νόμου, Κεφ. 151 — Διατήρηση οίκου κυβείας κατά παράβαση των άρθρων 3, 1 (α) και 15 του Νόμου — Πέντε κατηγορούμενοι — Καταχώρηση αναστολής ποινικής δίωξης υπό του Γενικού Εισαγγελέα για ένα από αυτούς ο οποίος διατηρούσε τον οίκο κυβείας — Επιβολή ποινής προστίμου μιάς λίρας σε κάθε ένα από τους άλλους κατηγορούμενους — Οι ποινές κρίθηκαν αδικαιολόγητα ανεπαρκείς από το Εφετείο το οποίο τις αύξησε σε είκοσι λίρες πρόστιμο στον κάθε κατηγορούμενο.

10 Ποινή — Επιμέτρηση — Εσφαλμένη προσέγγιση Δικαστή του πρωτόδικου Δικαστηρίου να λάβη υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής την άσκηση αναστολής ποινικής δίωξης από το Γενικό Εισαγγελέα — Λόγος για ακύρωση της απόφασης από το Εφετείο.

15 Ποινική Δικονομία — Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 154.1 — Δικαίωμα του Γενικού Εισαγγελέα για άσκηση δικαιώματος για αναστολή ποινικής δίωξης (*polle prosequi*).

20 Σύνταγμα — Άρθρο 113.2 — Δικαίωμα του Γενικού Εισαγγελέα να διακόπτει ποινική διαδικασία χωρίς να καταχωρήσει *polle prosequi* σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 154.1 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 — Επιπλέον ο Γενικός Εισαγγελέας μπορεί να διακόψει μια υπόθεση χωρίς να δίδει λόγους, είτε αυτοπρόσωπα είτε μέσω αξιωματούχων που υπάγονται σ' αυτόν.

25 Σύνταγμα — Άρθρο 28.1 — Κατοχυρώνει την αρχή της ισότητας ενώπιον του Νόμου.

Οι τέσσερις εφεσιβλήτοι συνελήφθησαν να παίζουν το τυχερό παιχνίδι "Θανάση" στο καφενείο του πρώην πέμπτου κατηγορούμενου. Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής το γεγονός ότι η συνήθεια της χαρτοπαιξίας είναι

κακή συνήθεια αλλά έλαβε υπόψη ότι ο ιδιοκτήτης του καφενείου απαλλάχθηκε μετά από την καταχώρηση αναστολής ποινικής δίωξης υπό του Γενικού Εισαγγελέα και για τήρηση ισότητας έναντι όλων των προσώπων που έλαβαν μέρος στη διάπραξη των αδικημάτων επέβαλε πρόστιμο μιάς λίρας στον κάθε κατηγορούμενο. Επίσης διάταξε κατάσχεση των Τεκμηρίων και καταβολή ΑΚ9.- εξόδων από τη Δημοκρατία. 5

Ο Γενικός Εισαγγελέας εφεσίβαλε την πιο πάνω απόφαση και ισχυρίστηκε ότι η προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστή ήταν νομικά εσφαλμένη και η επιβληθείσα ποινή περιφρονητική για την απονομή της δικαιοσύνης. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Πρόθεση του πρωτόδικου Δικαστή ήταν να εκφράσει τη διαφωνία του με την απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα να αναστείλει την ποινική δίωξη εναντίον ενός από τους πέντε κατηγορουμένους. 15

2. Η έκφραση της διαφωνίας αυτής δεν έπρεπε να είχε συνδεθεί με την επιμέτρηση της ποινής με αποτέλεσμα την επιβολή αδικαιολόγητα ανεπαρκών ποινών. Με αυτό τον τρόπο ο πρωτόδικος Δικαστής προέβη σε δικαστικό έλεγχο της απόφασης του Γενικού Εισαγγελέα, πράγμα που δεν είχε δικαίωμα να πράξει κατά το Σύνταγμα και το Νόμο. 20

3. Υπό τις περιστάσεις η έφεση επιτρέπεται. Η ποινή αυξάνεται σε ΑΚ20.- πρόστιμο στον κάθε κατηγορούμενο. 25

Η έφεση επιτρέπεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Police v Athienitis (1983) 2 C.L.R. 194;

Homatenos v The Police (1979) 2 C.L.R. 119.

Εφέσεις εναντίον της ανεπάρκειας ποινής. 30

Εφέσεις από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας κατά της ανεπάρκειας της ποινής £1.- που επιβλήθηκε από τον Αρέστη, Ε.Δ. στην υπόθεση Αρ. 37548/90 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στην κατηγορία κυβείας κατά παράβαση των άρθρων 2, 4, 14 και 15 του Περί Οίκων Στοιχημάτων, Οίκων Κυβείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας Νόμου, Κεφ. 151. 35

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Λ. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τον εφεσείοντα.

Οι εφεσίβλητοι παρουσιάστησαν αυτοπροσώπως.

5

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας εφεσίβαλε την ποινή της μιας λίρας πρόστιμο την οποία επέβαλε Επαρχιακός Δικαστής στον κάθε ένα από τους τέσσερεις εφεσίβλητους για το αδίκημα της κυβείας που διέπραξαν κατά παράβαση των άρθρων 2, 4, 14 και 15 του περί Οίκων Στοιχημάτων, Οίκων Κυβείας και Παρεμποδίσεως της Κυβείας, Νόμου, Κεφ. 151.

Εναντίον του πρώην πέμπτου κατηγορουμένου καταχωρήθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα αναστολή ποινικής δίωξης, *polle prosequi*, για την κατηγορία διατήρησης οίκου κυβείας, κατά παράβαση των άρθρων 3, 1(α) και 15 του Νόμου, που αντιμετώπιζε.

Τα σχετικά γεγονότα είναι τα πιο κάτω. Στις 3 Νοεμβρίου 1990 και περί τις 7:00 μ.μ. ύστερα από τηλεφώνημα, αστυφύλακες επέδραμαν στο καφενείο του πρώην πέμπτου κατηγορούμενου και βρήκαν τους τέσσερεις εφεσίβλητους να παίζουν "Θανάση" που είναι τυχερό παιχνίδι. Τους επέστησαν την προσοχή τους στο νόμο και ο εφεσίβλητος Λεωνίδας Χριστοδούλου, δεύτερος κατηγορούμενος στο κατηγορητήριο απάντησε ότι ήταν για να περάσουν την ώρα τους, οι δε υπόλοιποι δεν έδωσαν καμιά απάντηση. Τους ρώτησε τί έπαιζαν και απάντησαν "Θανάση £.2.50 επί £5". Από το τραπέζι που έπαιζαν οι μάρτυρες παρέλαβαν τα παιχνιόχαρτα και ποσό £45 σε μετρητά. Κανένας από τους κατηγορούμενους δεν βαρύνεται με προηγούμενες κατηγορίες.

Το Δικαστήριο κατά την επιμέτρηση της ποινής είπε ότι "στην παρούσα υπόθεση δεν θα λάβει υπόψη του, όπως κα-

νονικά λαμβάνει υπόψη του κατά την επιμέτρηση της ποινής σε υποθέσεις αυτού του είδους, το γεγονός ότι η συνήθεια της χαρτοπαιξίας είναι κάτι κακό, αλλά θα σημειώσει το γεγονός ότι ένας από τους πέντε κατηγορούμενους εις την υπόθεση αυτή, μάλιστα το πρόσωπο το οποίο τους παρείχε τη διευκόλυνση για να χαρτοπαιζουν, ύστερα από καταχώρηση αναστολής ποινικής δίωξης δεν είναι πλέον ενώπιόν του και επομένως φαίνεται προς στιγμή ότι δεν τηρείται ισότητα έναντι των προσώπων τα οποία έλαβαν μέρος εις τη διάπραξη αυτών των αδικημάτων. 5 10

Δεν μπορούν 4 πολίτες να έρχονται ενώπιον του Δικαστηρίου και να τιμωρούνται και ένας πέμπτος κατηγορούμενος που η ευθύνη του είναι ίσως μεγαλύτερη να απαλλάσσεται και βρίσκεται εκτός του Δικαστηρίου σήμερα. Το Δικαστήριο απονέμει δικαιοσύνη και θα δείξει ότι υπάρχει τρόπος να απονέμει δικαιοσύνη επιβάλλοντας στους κατηγορούμενους από £1 πρόστιμο. Τα Τεκμήρια κατασχόνται. £9 έξοδα να πληρωθούν από τη Δημοκρατία." 15

Ο Γενικός Εισαγγελέας επιχειρηματολογώντας στην έφεση αυτή, υπέβαλε ότι η προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστή ήταν νομικά εσφαλμένη και ότι η απόφαση εφεσιβλήθηκε για το λόγο ότι η επιβληθείσα ποινή ήτο περιφρονητική για την απονομή της δικαιοσύνης και το Γενικό Εισαγγελέα, και τούτο γιατί καταχωρήθηκε *polle prosequi* για τον πέμπτο κατηγορούμενο που ήταν δημόσιος υπάλληλος και στην πραγματικότητα κλητήρας στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας. Πρόσθεσε δε ότι αν το ζητούσε ο Δικαστής θα του εδίδοντο οι λόγοι γιατί ο Γενικός Εισαγγελέας ενήργησε με τον τρόπο αυτό. 20 25

Στην υπόθεση *Police v. Athienitis* (1983)2 C.L.R. 194, το Δικαστήριο αυτό αποφάνθηκε ότι ο Γενικός Εισαγγελέας στην άσκηση των εξουσιών του κάτω από το Άρθρο 113.2 του Συντάγματος μπορεί να διακόπτει οποιαδήποτε ποινική διαδικασία χωρίς να καταχωρήσει *polle prosequi* σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 154.1 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, επιπλέον ότι ο Γενικός 30 35

Εισαγγελέας μπορεί να διακόψει μια υπόθεση χωρίς να δίδει λόγους για την τέτοια ενέργειά του και μπορεί να ασκήσει την εξουσία του αυτή αυτοπρόσωπα ή μέσω αξιωματούχων υπαγομένων σε αυτόν.

- 5 Με την απόφαση της πλειοψηφίας του επταμελούς Εφετείου το οποίο επιλήφθηκε των επιφυλαχθέντων ερωτημάτων διαφώνησαν ως προς ένα σημείο οι Δικαστές Χ' Αναστασίου και Πικής, οι οποίοι δεν αμφισβήτησαν το δικαίωμα του Γενικού Εισαγγελέα να καταχωρεί αναστολή
- 10 λή ποινικής δίωξης *polle prosequi* ούτε και ότι δεν χρειαζόταν να δώσει λόγους για την αναστολή μιας ποινικής δίωξης για την τέτοια του ενέργεια με την καταχώρηση *polle prosequi*, αλλά ότι, δίδοντας λόγο για την απόφαση
- 15 η αρχή της ισότητας ενώπιον του Νόμου που κατοχυρώνεται από το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος.

- Όπως βγαίνει από την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστή, πρόθεσή του ήταν να εκφράσει τη διαφωνία του με την απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα να αναστείλει την
- 20 ποινική δίωξη εναντίον ενός από τους πέντε κατηγορούμενους, συνδέοντας μάλιστα αυτή την έκφραση διαφωνίας, εσφαλμένα κατά την κρίση μας, με το θέμα της επιμέτρησης της ποινής επιβάλλοντας αδικαιολόγητα ανεπαρκείς ποινές. Με αυτό τον τρόπο προέβη έμμεσα σε
- 25 δικαστικό έλεγχο της απόφασης του Γενικού Εισαγγελέα, πράγμα που κατά το Σύνταγμα και το Νόμο δεν είχε δικαίωμα να πράξει. (Βλέπε *Police v. Athienitis* (πιο πάνω).

- 30 Βρίσκουμε ότι η προσέγγιση αυτή του πρωτόδικου Δικαστή ήταν εσφαλμένη μια και λήφθηκε απ αυτόν υπόψη ένας παράγοντας, δηλαδή η άσκηση από το Γενικό Εισαγγελέα του συνταγματικού δικαιώματός του της αναστολής ποινικής δίωξης, που δεν έπρεπε να είχε ληφθεί κατά την
- 35 επιμέτρηση της ποινής. (Βλέπε *Homatenos v. The Police* (1979)2 C.L.R. 119 στη σελ. 124.)

Κάτω από τις περιστάσεις η έφεση επιτρέπεται. Έχοντας δε όλα τα γεγονότα της υπόθεσης κατά νου, συμπεριλαμβανομένων και όσων λέχθηκαν από τους κατηγορούμενους για το θέμα αυτό, η ποινή αυξάνεται σε είκοσι λίρες πρόστιμο στον καθένα.

5

Έφεση επιτρέπεται.